

mig. Den af det ærede Udvalg foreslaaede Hændering eller Tilføielse til § 1 tilfredsstillende heller ikke mig, med Mindre det af det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds stillede Underændringsforslag vedtages. Det staar nemlig saaledes for mig, at en ny traktatmæssig Overenskomst med Sverige kan blive endogaa uheldigere fra et bornholmst Synspunkt end Forholdet er i Døbliffet. Med Hensyn til traktatmæssige Overenskomster, udtalte den høitærede Minister ved 2den Behandling — hvad jeg med den høitærede Formands Tilladelse skal tillade mig at meddele efter Rigsdagstidenden — følgende: „Om der kunde komme et Resultat ud af saadanne Forhandlinger baade om Bornholm og Kattegat, kan jeg ikke sige, men hvad jeg bestemt maa akcentuere er, at jeg rigtignok tror, at det er nødvendigt at have en Fiskerilov i sin Haand, førend man giver sig til at forhandle; man maa have den danske Lovgivnings Standpunkt paa Fiskeriomraadet, førend man kan vente med nogen Nytte at gjøre et saadant Forsøg.“ I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig at citere et Par Minier af, hvad den daværende Indenrigsminister Skeel udtalte her i Folkethinget den 17de Januar 1881 i Anledning af en Forespørgsel af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) Ministeren udtalte den Gang følgende: „Forholdet er simpelthen detie, at der ikke tilkommer nogen Fremmed Fiskeriet paa dansk Søteritorium, derom er der ikke og kan ikke være nogen Tvivl; men denne i Sagens Natur grundede Sætning, har ikke fundet nogen ligefrem Bekræftelse i den danske Lovgivning.“ Herom var der ogsaa Overensstemmelse mellem Finantsudvalget og den daværende Minister. Altsaa er der jo, synes det mig, ligefrem paataldt en Lovbestemmelse som Støttepunkt for en mellemrigt Rettighedspagt, og hvorfor da ikke gjøre Loven i saa Henseende saa ren som mulig, saa at Rettighederne kunne blive lige og gjenfærdige? Lovforslaget hjemler nemlig svenske Fiskere en Ret under Bornholm, medens der ikke til Gjengæld indrømmes vore egne Fiskere en saadan Ret under den svenske Kyst — naturligvis nok efter Traktaten — men ikke efter Lovforslaget — og jeg kan ikke negte, at jeg anser en saadan Bestemmelse for at være, om jeg saa maa sige, en lille Blet paa Loven, som jeg ønsker at fjerne, thi Hensynet til at opretholde Fællesskabet mellem svenske og danske Fiskere i Fiskeriet i Dørsund, tror jeg ikke kræver, at der skal bringes saadanne Offre fra de bornholmste Fiskeres Side. Jeg antager nemlig at de Indrømmelser, der ere gjorte traktatmæssig med Hensyn til For-

holdet mellem svenske og danske Fiskere ere lige store paa begge Sider og trænge derfor ikke til nogen yderligere Forsøgelse ved at paalægge de bornholmste Fiskere Offre. Det er mit Standpunkt med Hensyn til dette Stykke af Loven. Man kan oven i Kjøbet ikke en Gang paalægge svenske Fiskere at betale en passende Havneafgift, eller hvad man skal kalde det, naar de løbe ind i Havnen under Bornholms Kyst; der er vistnok med formel Ret gjort opmærksom paa, at en saadan Bestemmelse maa høre ind under Næringslovgivningen. Men der er ogsaa andre Hensyn, jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Man har i de senere Aar med Ministeriet og Rigsdagens Medvirkning gjort overordentlig meget Paaskjønnelsesværtdigt for det bornholmste Fiskeri navnlig ved at yde meget store og gunstige Laan til bornholmste Havne, Fiskerihavne, og i det Hele taget er der i næsten en Menneftaalder, og navnlig efter at man har faaet saadanne gode Havne og derved har kunnet skaffe sig Dæksbaade til Lærefangsten, sket en meget stor Fremgang og Opdrift i det bornholmste Fiskerivæsen. Jeg skal derhos fremhæve, at Bornholm har intet Indvands- eller Fjordfiskeri, og det er jo indlysende, at Fiskeriet paa det aabne Hav er forbunden med meget større Vanskelighed og Besvær, idet man der er mere udsat for at miste Redskaberne og altsaa lide store Tab, hvilket ogsaa ofte er sket. Der er tillige langt fra de bornholmste Fiskere til de store Markeder baade i Ind- og Udland. Det forekommer mig derfor, at det er rigtigt, naar man er kommen ind paa den Vej, man er kommen ind paa, og man vil have, at den bornholmste Fiskeridrift i Fremtiden skal gaa frem paa den glædelige Maade, saaledes som det, som sagt, er sket i den sidste Menneftaalder, at man da ogsaa retter sig derefter ved at træffe Foranstaltninger og de Lovbestemmelser, som kunne føre til dette Maal. Det ser maaste meget underligt ud, at vi to bornholmste Repræsentanter have stillet os som to ensomme Bogtere for det bornholmste Fiskeri; men jeg har efter min Opfattelse ikke kunnet stille mig anderledes. Det forekommer mig, at der vil blive en Ullighed, en Mangel paa Gjensfærdighed i Forhold til vore egne Fiskere paa Bornholm, som der efter min Mening ikke er nogen Trang til paa Grund af Diemedet, at oprette det gode Forhold med Hensyn til Fiskeriet i Dørsund. Jeg skal endnu fremdrage et Punkt, som vedrører denne Sag; men det er maaste et andet Hensyn, der der gjør sig gjældende her. Der er jo fremkommen en Paastand om, at de bornholmste Fiskere ikke have kunnet frem-